

263. 1.

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging der Arbeidswet 1919.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, den 18 Januari 1935.

WILHELMINA.

263. 2.

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat in de Arbeidswet 1919 eenige wijzigingen behooren te worden aangebracht in verband met de totstandkoming van de wet van 17 November 1933, *Staatsblad* n°. 599, tot voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag betreffende den leeftijd van toelating van kinderen tot het verrichten van niet-industriële werkzaamheden (*Genève* 1932);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

Aan artikel 1 der Arbeidswet 1919 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„4. Onder „*arbeid*” verstaat deze wet mede alle werkzaamheden in eenig beroep, door een kind beneden 14 jaar of nog leerplichtig buiten eene onderneming verricht, met uitzondering van huiselijke werkzaamheden in en ten behoeve van het gezin, waarin het kind wordt opgevoed.”.

Artikel II.

Het vijfde lid van artikel 74 der Arbeidswet 1919 wordt gelezen als volgt:

„5. Ieder, die over een kind beneden 14 jaar of nog leerplichtig de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent, alsmede

ieder ander, die aan het hoofd staat van een gezin, waarin zoodanig kind wordt opgevoed, is na schriftelijke waarschuwing van het districtshoofd verplicht te zorgen, dat dat kind geen arbeid verricht noch werkzaamheden, die uitsluitend op grond van het bepaalde in artikel 1, eerste lid, onder c, niet als arbeid zijn aan te merken.”.

Artikel III.

Het tweede lid van artikel 76 der Arbeidswet 1919 wordt gelezen als volgt:

„2. Aan de verplichting, bedoeld in artikel 74, vijfde lid, wordt geacht te zijn voldaan, wanneer hij, op wien die verplichting rust, aantoonst, dat door hem de noodige bevelen zijn gegeven, de noodige maatregelen zijn genomen en het redelijkerwijze te vorderen toezicht is gehouden om de naleving van dat voorschrift te verzekeren.”.

Artikel IV.

Na artikel 79 der Arbeidswet 1919 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 79bis.

Ieder, van wien vermoed wordt, dat hij een kind beneden 14 jaar of nog leerplichtig arbeid, als bedoeld in artikel 1, vierde lid, doet verrichten, is verplicht aan de bevoegde ambtenaren de verlangde inlichtingen te geven omtrent zaken en feiten, de naleving van artikel 9 betreffende.”.

Artikel V.

In artikel 83, eerste lid, der Arbeidswet 1919 wordt in plaats van „79, eerste en tweede lid, en 80” gelezen: „79, eerste en tweede lid, 79bis en 80”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

263. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De Internationale Arbeidsconferentie, welke op 12 April 1932 te Genève bijeenkwam, besloot „verschillende voorstellen aan te nemen betreffende den leeftijd van toelating van kinderen tot het verrichten van arbeid in niet-industriële beroepen”; die voorstellen zijn vervat in het door die Conferentie aangenomen ontwerp-verdrag, ten aanzien waarvan bij de wet van 17 November 1933, *Staatsblad* n°. 599, aan de Kroon de bevoegdheid tot toetreding werd voorbehouden. Dat ontwerp-verdrag is van toepassing op elken arbeid, die niet valt onder de regeling, neergelegd in de verdragen betreffende den leeftijd van toelating van kinderen tot arbeid in nijverheidsondernemingen, op zee en in den landbouw (artikel 1 van het ontwerp-verdrag). Het behelst in artikel 2 het verbod om kinderen beneden 14 jaar of nog leerplichtig te gebruiken voor werkzaamheden, waarop het verdrag van toepassing is. Hiermede gaat het ontwerp-verdrag, gelijk reeds in de Memorie van Toelichting tot het ontwerp

der genoemde wet van 17 November 1933 werd opgemerkt, verder dan onze nationale wetgeving, door zich nl. niet te beperken tot arbeid in een onderneming (vgl. artikel 9, juncto artikel 1, eerste lid, der Arbeidswet 1919). Het onderhavige ontwerp heeft ten doel, onze wetgeving aan het ontwerp-verdrag aan te passen.

Artikel I. Dit artikel sluit zich geheel aan bij artikel 2 van het ontwerp-verdrag. Het stempelt in het algemeen tot arbeid in den zin der Arbeidswet: alle werkzaamheden in eenig beroep, door een kind beneden 14 jaar of nog leerplichtig buiten een onderneming verricht. Ingevolge het bepaalde in artikel 9 der Arbeidswet zullen kinderen van dien leeftijd die werkzaamheden voortaan niet mogen verrichten.

Het opnemen in artikel I van de uitzondering betreffende „huiselijke werkzaamheden in en ten behoeve van het gezin, waarin het kind wordt opgevoed” berust op de bevoegdheid daartoe, in lid 3 van artikel 1 van het ontwerp-verdrag neergelegd. Men zou zich kunnen afvragen, of een restrictie van dien aard wel noodig is, waar artikel I onder „arbeid” alleen verstaat werkzaamheden in eenig beroep. In internationale kringen schijnt men meermalen den huiselijken arbeid in het eigen gezin op één lijn te stellen met beroepswerkzaamheden. En nu het ontwerp-verdrag zelf de mogelijkheid opent om die huiselijke diensten vrij te laten, schijnt het — zij het ten overvloede — wel gewenscht, dat zelfde standpunt in onze wetgeving uitdrukkelijk vast te leggen.

Artikel II. Het bestaande vijfde lid van artikel 74 der Arbeidswet legt onder bepaalde omstandigheden op ouders en voogden de verplichting om te zorgen, dat hun kind of pupil geen arbeid verricht. Intusschen worden kinderen niet steeds bij hun ouders of voogden opgevoed. De thans voorgestelde redactie beoogt daarmee rekening te houden.

Artikel III. De in het voorgaande artikel bedoelde wijziging van artikel 74, vijfde lid, der Arbeidswet maakt wijziging van artikel 76, tweede lid, dier wet noodig.

Artikel IV. Met het oog op de contrôle betreffende de naleving van het nieuwe verbod is het noodig een bepaling op te nemen van soortgelijke strekking als die, neergelegd in artikel 79, eerste lid, der Arbeidswet, waarbij aan het hoofd of den bestuurder van een onderneming de plicht is opgelegd om aan de bevoegde ambtenaren alle verlangde inlichtingen, de naleving der wet betreffende, te geven. Dit wordt beoogd met het voorgestelde artikel 79bis.

Artikel V. Overtreding van het nieuwe artikel 79bis der Arbeidswet dient strafbaar te zijn. Dat artikel wordt daarom in artikel 83 genoemd.

De Minister van Sociale Zaken,

J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE.